

ថ្មី ៩៤ ចុប្ញា ១៩៨៨ រាយក្រឹង និងតំបន់ អង្គភាព នគរាមេណ នគរាមេណ

បៀវម៉ាការការកែវីយ

ករណីមិច្ចាការនៃកែវីយ

เพื่อสะดวกในการปฏิบัติงาน พนักงานบริษัท
อินทรีย์ตัดในเดือนยังานวันที่ยังคงต้อง ประ
กอบกันการเตรียมตัวปักธงชัย จำเป็นต้อง
ให้อัคชัยย่างน้อยถึงสามครั้ง เป็นการระบุวัน
เดือนมากกว่าการเตรียมตัวเพื่อปักธงชัยไว้อีก

การปฏิบัติเช่นนี้อาจเป็นสาเหตุสำคัญใน
การทำลายโครงสร้างของดิน โดยเฉพาะดิน
ร่วนเห็นได้ชัด และสภาพของดินที่เคย
ร่วนซึ่งกล้ายกเว้นอัคชัยแต่ตัวเช่น ที่เกย์ครกร
ประสนอยู่ในขณะนี้ ถึงแม้ภูมิประเทศจะได้รับ “ปุย
เค” ในปริมาณเท่าเดิม แต่ผลผลิตที่ได้รับยังไม่
เป็นที่พอใจ

การใช้ “ปุยเค” เพิ่มขึ้น อาจเสื่อมคล่อง
การขาดทุน ตัวนั้นเราจึงจำเป็นต้องการ
ใช้ “ปุยอินทรีย์” เพื่อประสลับกับสถานการณ์
เปลี่ยนแปลง ไม่ใช่ในหน่วย “ปุยอินทรีย์” ยังคง
ได้ท่องเทาหากว่า “ปุยหักจากอัคชัย

เพราะเหตุผลดี “ปุยหักจากอัคชัย” ไม่ต้องกับ
แหล่งปลูกอ้อย จึงสะดวกในการขนส่ง นอกจาก
จากน้ำ “ปุยหักจากอ้อย” มีราคาต่ำกว่า “ปุยหัก
จากอัคชัย” เท่าเดียว

ส่วน “ปุยพิชันแนแบบเรียบ” ไม่ได้ตาม
หลักการแห้ว “ปุยหักจากอัคชัย” ใช้บารุงดิน สามารถที่
จะใส่ในปริมาณมากที่สุดเท่าที่จะหาได้ ร้านอ้อย
กับความสามารถของผู้ปลูก

แต่ใน สภาพบ้านเร้า การทยอยใส่ ปีละ
๕๐๐—๙,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ โดยได้ข้างแวด
เนื้ออ้อยอยู่ในช่วง ๑—๓ เดือน เป็นสิ่งที่
ควรปฏิบัติมากกว่า

นักวิชาการเกษตร ๒ ท่านตั้งคิดว่าได้

กล่าวข้างในตอนท้ายอีกว่า อย่างไรก็ตามความ
จำเป็นในการใช้ “ปุยเค” รวมคงยังมีอยู่ เพราะ
ปุยเคเป็นผลิตภัณฑ์ให้ชาติอาหารพิชัยได้รับเครื่อง
ทันตามความต้องการในการช่วง “ปุยหักจากอ้อย”
ในสภาพที่ใช้ได้แล้วโดยไม่บรรจุ กระสอบจะ
เป็นการลดค่าใช้จ่าย

สิ่งที่ควรระวังก็คือต้องมีวัสดุบดบังแคด
เมื่อกองไว้ในไร่ มีชนน์จะสูญเสียชาติใน-
โตรเจนไปบ้างทั้ง ๆ ที่มันอยู่แล้ว และ
เมื่อส่องไปในเดือนต้องกอบดินทุกครั้ง

จะเห็นได้ว่าหากอ้อยมีความสำคัญในการ
บารุงดิน ถึงแม้จะเป็นภาคอ้อย ที่ยังไม่ผ่าน
กระบวนการหมัก การนำภาคอ้อยไปใช้โดยตรง
ก็ยังดีกว่าปล่อยทั้งไว้ โดยมิได้ใช้ประโยชน์
 เพราะ “ปุยหักจากภาคอ้อย” มีบทบาทในการ
บารุงดินได้รวดเร็วและมีชาติอาหาร พิชัยมาก
กว่า

การผลิต “ปุยหัก” จากภาคอ้อย เพื่อ
บารุงดินโดยเฉพาะล่าหัวดินที่ปลูกอ้อย
น้ำ “ปุยหัก” การอนรักษ์ดินที่เหมาะสม อีกวิธี
การหนึ่ง เพราะเป็นการนำเรือมาเคลื่อนไหว
น้ำ ที่น้ำจะล้วน “ปุยหัก” ตันอ้อย กลับดินสู่
ดินชั่วนอกเหนือไปจากการน้ำ ไปท่าเรือ
เหลืองหรือ เบื้องวัสดุ ห้ามผ่อน สำหรับในการ
ก่อสร้างแอ่ง

ภาคอ้อยเป็นผลผลิตอยู่ ให้จากการผลิตน้ำ
คาดจะเป็นชั้นส่วนของล่าดัน ที่ถูกยกหันคั่น
จ้าอ้อยจนเหลือแค่กำกับ โดยทั่วไปจะได้ภาค
อ้อยประมาณ ๓๐%

ดังนั้นเมื่อนำอ้อยเข้าสู่โรงงานในปี ๒๕๖๒
ถึง ๒๕ ล้านตัน เราจะได้ภาคอ้อยเป็นจำนวน

มากถึง ๙ ล้านตัน ซึ่งหมายความว่าเราจะมี
กาอ้อยปริมาณเพียงพอ เพื่อจะเป็น วัตถุที่
ผลิตปุ๋ยหมัก

จากการเบิดเผยของนายคำริ ถาวรมาศ
และนายอภิชาติ ชนพฤฒิ์ นักวิชาการ
เกษตรแห่งกองปศุพิทยา กรมวิชาการเกษตร
พบว่ากาอ้อยเท่าปริมาณใด—๑ ปี เท่านั้นที่
จะใช้เป็นวัสดุทำปุ๋ยหมักมากที่สุด

เพราะเป็นชั้นส่วนที่มีขนาดค่อนข้างเล็ก
และได้ผ่านการสลายตัวบ้างแล้ว ซึ่งตรงกับ
ขั้นกับกาอ้อยใหม่ที่มีขนาดใหญ่กว่า และ
เหมาะที่จะใช้เป็นเชื้อเพลิงเท่านั้น เพราะจะใช้
เวลาในกองปุ๋ยนานกว่ากาอ้อยคังนี้

จริงอยู่ปริมาณราชุดอาหารพิชในกาอ้อย
นั้นต่ำมาก โดยมีในโครงเขน พอสฟอรัส และ
โปเดียมเพียง ๐.๖, ๐.๒๔ และ ๐.๔๗%
ความจัดดับ เมื่อผลิตเป็นปุ๋ยหมักจะมีราชุดอาหาร
หลักทั้งสามตัวดังนี้คือ ๐.๕๖, ๐.๕๑ และ ๐.๕๗%
ความจัดดับ ซึ่งเป็นผลวิเคราะห์ปุ๋ยหมักจากกา
อ้อยของบริษัทใบโอนิก

เป็นที่ทราบกันแล้วว่า ปุ๋ยหมักทั้ง ๔ ไป
นั้นเป็นปุ๋ยอินทรีย์จากการที่มีราชุดอาหารหลัก
ต่ำกว่า ปุ๋ยมูลสัตว์ต่างๆ แต่อย่างไรคือตามคน
ค่างของภาคอินทรีย์ต่างๆ ที่มีในปุ๋ยหมักนั้น
มีผลโดย ตรงต่อ การ บำรุง ถนน สมบูรณ์ ทางเคมี
ชีวเคมี และกายภาพของดินให้ดีขึ้น

ซึ่งเป็นจุดประดิษฐ์หลักที่เราต้องการมาก
กว่าราชุดอาหารหลัก สรวนราชุดอาหารรองและ
ราชุดอาหารปริมาณน้อยต้องมีอยู่บ้าง

ในแหล่งปุ๋ยกอ้อยที่มีการเผา ใบและยอด